

Kohtuasi C-713/21

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

25. november 2021

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Bundesfinanzhof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim maksukohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

27. juuli 2021

Kaebaja ja kassatsioonkaebuse esitaja:

A

Vastustaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses:

Finanzamt X

[...]

[...] **BUNDESFINANZHOF (SAKSAMAA LIITVABARIIGI KÕRGEIM
MAKSUKOHUS)**

[...] **KOHTUMÄÄRUS**

Kohtuvaidluses

A

kaebaja ja kassatsioonkaebuse esitaja

[...] *versus*

Finanzamt X (X maksuamet)

vastustaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses,

mille ese on käibemaksu tasumine aastatel 2007–2012

[...] Resolutsioon

I. Euroopa Liidu Kohtule esitatakse järgmine eelotsuse küsimus:

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 2 lõike 1 punkti c tähenduse kohta tõlgenduses, mille andis Euroopa Kohus 10. novembri 2016. aasta otsuses Baštová, C-432/15 (EU:C:2016:855):

Kas võistlushobuste treeningtalli omanik osutab hobuse omanikule ühe teenuse, mis koosneb hobuste majutamisest, treenimisest ja võistlustelt osavõtmisest, tasu eest ka siis, kui hobuse omanik loovutab hüvitisena selle teenuse eest poole auhinnarahast, mis saadakse võistlustel eduka osalemise korral?

II. Menetlus peatatakse, kuni Euroopa Kohus on küsimusele vastanud.

Põhjendused

I.

- 1 Kaebaja ja kassatsioonkaebuse esitaja (edaspidi „kaebaja“) on ratsutaja ning haldas aastatel 2007–2012 (edaspidi „vaidlusalused aastad“) „võistlushobuste treeningtalli“. Kaebaja tallis majutati ja hooldati ning kasutati võistlustel nii kodumaal kui välisriikides tema käsutusse antud hobuseid. Kaebaja sõlmis liikmesriigis asuvate hobuseomanikega „kasutuslepingud“, millega need andsid oma hobused kaebaja „käsutusse“. Iga omanik loobus igasugusest korralduste andmise õigusest seoses hobuste treenimise ja kasutamisega. Lisaks lepitati kokku, et omanik kannab ise hobuste majutamise, võistluste ja transpordi-, hoburautaja ja loomaarsti kulud, kaebaja aga tema kui ratsutaja võistlustel osalemise kulud (sõidu-, lennu- ja hotellikulud, toitlustuskulud). Kuna auhinnarahad kuulusid hobuste võistlustel ainult hobuste omanikule, lepitati kokku, et kaebaja saab 50% kõikidest rahalistest ja materiaalistest auhindadest, mis ta omaniku hobusega omanikule võidab. Iga omanik loovutas seejuures juba kasutuslepinguga kaebajale poole oma tulevastest auhinnaraha väljamaksmise ja materiaalsest auhindade omandi üleandmise nõuetest vastava võistluse korraldaja vastu. Kaebajal oli õigus tasaarvestada omaniku maksenõuded vastunõuetega.
- 2 Kaebaja kasutas kodumaal ja välisriikides toimunud võistlustel nii enda kui võõraid hobuseid. Võistlustel võõraste hobustega saadud tulu tasaarvestas kaebaja hobuste majutuskulude, loomaarsti, ravimite, hoburautaja, võistluste ja muude kuludega vastavalt hobuste omanikega sõlmitud kokkulepetele.
- 3 Välisauditi raames lähtus audiitor sellest, et kodumaal ja välisriigis toimunud võistlustel võõraste hobustega saadud tulu tuleb maksustada üldise maksumääraga. Vastustaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses (edaspidi „maksuamet“) tegi seejärel 8. oktoobri 2015. aasta muudetud käibemaksuotsused vastavalt maksuseadustiku (Abgabenordnung) §-le 164 ning tühistas vastava järelkontrolli reservatsiooni. Maksuamet jättis 6. juuli 2017. aasta vaideotsusega kaebaja vaided põhjendamatusse tõttu rahuldamata.
- 4 Ka Finanzgericht'ile (maksukohus, Saksamaa) esitatud kaebus jäeti vaidluse põhiküsimuses rahuldamata. Viidates nõukogu 28. novembri 2006. aasta

direktiivi, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 2 lõike 1 punkti c kohta tehtud Euroopa Liidu Kohtu 10. novembri 2016. aasta otsusele Baštová, C-432/15 (EU:C:2016:855) ja Bundesfinanzhof'i (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim maksukohus, edaspidi „BFH“) kohtupraktikale käibemaksuseaduse (Umsatzsteuergesetz, edaspidi „UStG“) kohta, otsustas FG väljaandes *Entscheidungen der Finanzgerichte* (maksukohtute otsused, edaspidi „EFG“) 2021, 500 avaldatud otsuses, et kodumaal ja välisriikides toimunud võistlustel võõraste hobustega saadud auhinnarahad kujutavad endast tasu üldise maksumääraga maksustatavate teenuste eest. Kaebaja osutas hobuste omanikega sõlmitud lepingute alusel ühte teenust, mis hõlmas hobuste majutamist, treenimist ja osavõttu võistlustest. Sellise teenuste paketi eest sai ta iga hobuse omanikult ühelt poolt kuluhüvitist majutamise, võistluste ja transpordi-, hoburautaja ja loomaarsti kulude eest ning teiselt poolt osa võistlustel saadud tulust. Seega osutas ta teenust ka hobuste omanikele kuuluvatest auhinnarahadest loovutatud osa eest. Siin on tegemist kaebaja ja vastava hobuse omaniku vahelise teenuse osutamise suhtega, mis on sõltumatu hobuse omaniku ja võistluste korraldaja vahelisest teenuse osutamise suhtest. Kaebajal ei ole iseseisvaid vahetuid nõudeid võistluste korraldajate vastu. Tal oli lubatud jätta pool võistluste võidust endale pigem tema ja hobuse omaniku vahelisele eraldiseisvale teenuste vahetamise suhtele tuginedes.

- 5 Kaebaja poolt selle peale algatatud kassatsioonimenetluses on vaidluse all veel ainult küsimus, kas kaebaja osutas hobuse omanikele teenuseid, mille eest tasuti poole auhinnaraha loovutamiseks kui tasuga.

II.

6 1. Õiguslik raamistik

7 a) Liidu õigus

- 8 Käibemaksudirektiivi artikli 1 lõike 2 teises lõigus on sätestatud:

„Igalt tehingult võetakse käibemaksu, mis arvutatakse kaupade ja teenuste hinna põhjal selliste kaupade ja teenuste suhtes kehtiva määraga ja millest on eelnevalt maha arvatud käibemaksu summa, mis on vahetult makstud hinna kujunemise aluseks olevate eri kulukomponentide pealt.“

- 9 Käibemaksudirektiivi artikli 2 lõike 1 punktis c on sätestatud:

„Käibemaksuga maksustatakse järgmisi tehinguid: [...]

c) teenuste osutamine tasu eest liikmesriigi territooriumil maksukohustuslase poolt, kes sellena tegutseb; [...]

- 10 Käibemaksudirektiivi artikli 9 lõikes 1 on sätestatud:

„Maksukohustuslane“ on iga isik, kes mis tahes paigas teostab iseseisvalt mis tahes majandustegevust, olenemata nimetatud tegevuse eesmärgist või tulemustest.

„Majandustegevus“ on tootja, ettevõtja ja teenuseid osutava isiku mis tahes tegevus, sealhulgas kaevandamis- ja põllumajandusalane tegevus ning kutsealane tegevus. Majandustegevusena käsitatakse eelkõige materiaalse või immateriaalse vara kasutamist kestva tulu saamise eesmärgil.“

11 Käibemaksudirektiivi artiklis 73 on sätestatud:

„Artiklites 74–77 nimetatata kaubatarnete ja teenuste osutamise puhul on maksustatavaks väärtuseks kõik tasuna käsitatav, mille tarnija või teenuse osutaja soetajalt, teenuse saajalt või kolmandalt isikult nimetatud tehingute eest on saanud või saab, kaasa arvatud nimetatud tehingute hinnaga otseselt seotud toetused.“

12 b) Liikmesriigi õigus

13 Käibemaksuseaduse (UStG) § 1 lõike 1 punkti 1 kohaselt maksustatakse käibemaksuga järgmine käive:

„kaubatarned ja muud teenused, mida ettevõtja riigis tasu eest oma majandustegevuse käigus osutab. Maksustamine ei ole välistatud, kui tehing tehti õigus- või haldusakti alusel või kui seda loetakse tehtuks tulenevalt õigusnormist“.

14 Käibemaksuseaduse (UStG) § 10 lõike 1 lausetes 1–3 oli vaidlusalustel aastatel sätestatud:

„Tarnete ja muude teenuste (§ 1 lõike 1 punkti 1 esimene lause) ning ühendusesisese soetamise (§ 1 lõike 1 punkt 5) korral arvestatakse käive tasu põhjal. Tasu on kõik see, mida teenuse saaja kulutab teenuse saamiseks ja millest on maha arvatud käibemaks. Tasu hõlmab ka seda, mida keegi teine isik peale teenuse saaja maksab ettevõtjale teenuse eest.“

15 Maksukohtumenetluse seadustiku (Finanzgerichtsordnung, edaspidi „FGO“) § 118 lõige 2 sätestab:

„Bundesfinanzhof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim maksukohus) on seotud vaidlustatud kohtuotsuses tuvastatud asjaoludega, välja arvatud juhul, kui nende suhtes on esitatud lubatavad ja põhjendatud kassatsiooni alused.“

16 2. Senine kohtupraktika

17 a) Euroopa Liidu Kohtu praktika

18 Euroopa Kohus vastas oma kohtuotsuses Bařtová (EU:C:2016:855, punkt 40) liikmesriigi kohtule, „et teenuste osutamisega tasu eest selle sätte tähenduses ei ole tegemist olukorras, kus hobuse omanik, kes on käibemaksukohustuslane, annab oma hobuse võiduajamisel osalemiseks võiduajamise korraldaja käsutusse,

kui sellega ei kaasne stardiraha ega muu otsese tasu maksmist ja kui üksnes nende hobuste omanikud, kelle hobused jõuavad paremusjärjestuses kõrgele kohale, saavad auhinnaraha, isegi kui selle suurus on varem kindlaks määratud. Küll aga on hobuse käsutusse andmine teenuste osutamine tasu eest siis, kui sellega kaasneb korraldaja poolt tasu maksmine sõltumata sellest, kas kõnealune hobune jõuab paremusjärjestuses kõrgele kohale või mitte.“

- 19 Euroopa Kohus andis sellega arvamuse kolme juhtumitüübi kohta, mille puhul tasustatakse tegevusi kas „registreerimis- ja osalemistasude maksmisega“ (juhtum 1, Euroopa Kohtu otsuse punkt 35), auhinnarahaga (juhtum 2, Euroopa Kohtu otsuse punkt 36 jj) või „stardirahana“ (juhtum 3, Euroopa Kohtu otsuse punkt 39). Euroopa Kohus põhjendas oma otsust selles küsimuses kolme põhjendusega.
- 20 Euroopa Kohtu otsuse punkti 35 kohaselt ei saa võiduajamise korraldaja pakutavat teenust, mis seisneb hobuse omanikule antud võimaluses oma hobusega võiduajamisel osaleda, pidada üldjuhul tegelikult tasuks omaniku poolt oma hobuse võiduajamise korraldaja käsutusse andmise eest. Euroopa Kohus põhjendab seda ühelt poolt sellega, et hobuse võiduajamises osalemise võimaldamine tasustatakse registreerimis- ja osalemistasude maksmisega, millega Euroopa Kohus avaldab oma arvamust ka juhtumi 1 kohta. Teisalt on hobuse väärtuse võimalikku kasvu näiteks võiduajamisel kõrge koha saamise korral raske mõõta ja see on ebakindel.
- 21 Juhtumi 2 kohta märgib Euroopa Kohus punktis 36 jj „teiseks“, et ei saa asuda seisukohale, et hobuse käsutusse andmisega kaasneb tegeliku tasu maksmine, kui omanik saab ainult võiduajamise lõpus paremusjärjestuses kõrgele kohale jõudmise korral auhinnaraha. Sest auhinnaraha ei anta hobuse andmise eest korraldaja käsutusse, vaid teatava tulemuse saavutamise eest võiduajamise lõpus, hobuse jõudmise korral paremusjärjestuses kõrgele kohale ning on seega ebakindel. Lisaks on käsutusse andmise liigitamine maksustatavaks tehinguks sõltuvalt tulemusest, mille hobune võiduajamise lõpus saavutab, vastuolus Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikaga. Selle kohaselt on „teenuse osutamise“ mõistel objektiivne olemus ja seda kohaldatakse sõltumata tehingute eesmärkidest või tulemustest.
- 22 Juhtumi 3 kohta esitab Euroopa Kohus oma arvamuse otsuse punktis 39. Selle kohaselt on see „kolmandaks“ teistmoodi ainult juhul, kui hobuse käsutusse andmise eest makstakse stardiraha, sõltumata paremusjärjestuses kõrgele kohale jõudmisest.

23 b) Sellest tulenev BFH kohtupraktika

- 24 Auhinnarahaga tasustamise kohta (juhtum 2) avaldas BFH pärast kohtuotsust Baštová (EU:C:2016:855) arvamust kahes juhtumigrupis. BFH järgis ühelt poolt Euroopa Kohtu otsust auhinnaraha maksmise asjas võistluste korraldaja ja hobuse omaniku vahelistes suhetes (BFH 2. augusti 2018. aasta otsus – VR 21/16,

Saksamaa Liitvabariigi kõrgeima maksukohtu otsuste kogumik BFHE – 262, 548, Bundessteuerblatt II 2019, 339).

- 25 Teiselt poolt kohaldas BFH 10. juuni 2020. aasta otsuses – XI R 25/18 (BFHE 270, 181, punkt 45) kohtuotsuses Bařtová (EU:C:2016:855) võistluste korraldaja suhtele hobuse omanikuga antud hinnangut hobuse omaniku suhtele võistlushobuste treeningtalli omanikuga, kui hobuse omanik loovutab poole auhinnarahast võistlushobuste treeningtalli omanikule: „Olukorras, kus teenuseosutaja [= võistlushobuste treeningtalli omanik] osaleb ise võistlusel ja saab kolmandalt isikult [= hobuse omanik] enda poolt saavutatud võistlustulemuse eest osa kolmandale isikule makstavast auhinnarahast, kehtivad igal juhul Euroopa Kohtu seisukohad punktis II.2.e toodud põhjustel [= Euroopa Kohtu otsuse Bařtová, EU:C:2016:855, punktide 37–40 tsitaat] (eriarvamus – FG Münster’i (Münsteri maksukohus) 19. septembri 2019. aasta otsus – 5 K 2510/18 U, juris, punkt 52). Väljamakse tehakse ka sellisel juhul teenuseosutaja võistlustulemuste eest, kuigi õiguslikus mõttes ei tee makset korraldaja, vaid kolmas isik, kes on saanud auhinnaraha korraldajalt. Auhinnaraha ei ole tasu teenuseosutaja poolt osutatud muude (võimalik, et maksustatavate) teenuste eest. Seetõttu ei ole see ka nende tasu ega lähe arvesse muude maksustatavate teenuste maksustatava väärtuse arvutamisel.“ Lisaks ei ole oluline küsimus, kas hobuste võistlus- ja treeningtalli omanik osutas „hobuse omanikele eraldi teenuseid“ (BFH-otsus BFHE-s 270, 181, punktid 1 ja 46).

26 3. Tõlgendusküsimused

27 a) Otsene seos tasu ja teenuse vahel puudub

- 28 Vaidlusalusel juhul ei ole kaebajal võiduka võistlustel osalemise korral iseseisvat auhinnaraha nõuet võistluste korraldaja vastu. Võistluste korraldaja suhtes on auhinnaraha saamise õigus ainult hobuse omanikul. Seega omandab kaebaja nõude auhinnarahale vaid ulatuses, milles hobuse omanik auhinnarahanõudest tema kasuks loobub, mis vaidlusalusel juhul toimus iga kord võrdsetes osades kaebaja ja vastava hobuse omaniku vaheliste õigussuhete raames.
- 29 Vastavalt BFH otsusele BFHE-s 270, 181 (vt eespool II.2.b) võib vaidlusalusel juhul eeldada, et Euroopa Kohtu otsuse Bařtová, EU:C:2016:855 (vt eespool II.2.a) juhtumile 2 antud hinnang ei hõlma ainult seal otseselt lahendatud olukorda, kus võistluste korraldaja maksab auhinnaraha hobuse omanikule, vaid seda saab kohaldada ka sellest sõltumatus olukorras, kus hobuse omanik annab osa sellest auhinnarahast võistlushobuste treeninghalli omanikule selle ühe teenuse (hobuste majutus, treening ja võistlustel osamine) eest.
- 30 Kui see oleks nii, siis asendaks võistluste korraldaja ja hobuse omaniku vaheline teenuse osutamise suhe tõenäoliselt sellest eraldiseisva teenuse osutamise suhte võistlushobuste treeningtalli omaniku ja hobuse omaniku vahel sel määral, kui võrd võistlustulemustest sõltuv auhinnaraha ei saa olla tasu võistlushobuste treeningtalli omaniku poolt hobuse omanikule osutatud teenuse eest, kui hobuse

omanik loovutab auhinnaraha, millele tal on õigus oma hobuse saavutatud koha alusel. Siis langeks teistsuguse teenuste osutamise suhte tõttu ära käibemaksudirektiivi artikli 2 lõike 1 punktis c nõutav otsene seos teenuse ja tasu vahel käesolevas asjas käsitletavas teenuste osutamise suhtes.

31 b) Auhinnaraha loovutamine tasuna teenuse eest

- 32 Samas tundub kolleegiumile kaheldav, kas võistluste korraldaja ja hobuse omaniku vahelise suhte korral auhinnarahale antud hinnang on ülekantav hobuse omaniku ja võistlushobuste treeningtalli omaniku suhtele.
- 33 Selline kahtlus tuleneb sellest, et Euroopa Kohtu otsusest Baštová (EU:C:2016:855) ei ole võimalik piisavalt selgelt aru saada, kas Euroopa Kohus põhjendab oma hinnangut tasu puudumisega või teenuse puudumisega. Kui Euroopa Kohtust tuleb otsuses Baštová (EU:C:2016:855) aru saada selliselt, et määrav on teenuse puudumine, tuleneb sellest käesoleva vaidluse jaoks, et tuleb jaatada tasu eest teenuse osutamist käibemaksudirektiivi artikli 2 lõike 1 punkti c tähenduses. Vaidluse asjaolusid arvestades kujutab võistlustulemustest sõltuvast auhinnarahast poole loovutamine hobuse omaniku poolt võistlushobuste treeningtalli omaniku kasuks endast tingimust, millest võistlushobuste treeningtalli omanik seab sõltuvusse oma teenuse osutamise (hobuste majutamine, treenimine ja võistlustel osalemine) ning millel on sellisena vajalik otsene seos tema teenusega (vt selle kohta ka Euroopa Kohtu 19. juuni 2003. aasta otsus First Choice Holidays, C-149/01, EU:C:2003:358, punkt 32 jj).
- 34 Sellele küsimusele vastamisel tuleb arvestada, et Euroopa Kohus käsitles kohtuotsuse Baštová (EU:C:2016:855) punktis 35 küsimust, kas tegemist on teenusega, mille eest makstakse teise teenusega (vt ka sarnane juhtum nn vahetuse ja sarnaste tehingute puhul Euroopa Kohtu 26. septembri 2013. aasta kohtuotsuses Serebryannay vek, C-83/12, EU:C:2013:599, punkt 38 jj). Euroopa Kohus eitab sellist võimalust. Selle kohaselt ei saa võiduajamise korraldaja pakutavat teenust, mis seisneb hobuse omanikule antud võimaluses oma hobusega võiduajamisel osaleda, „esiteks“ pidada tegelikult tasuks omaniku poolt oma hobuse võiduajamise korraldaja käsutusse andmise eest. Sellest ei tulene kolleegiumi käsitlese kohaselt vaidlusaluse juhtumi hindamiseks midagi.
- 35 Edasine põhjendus kohtuotsuse Baštová (EU:C:2016:855) punktis 36 jj tundub ambivalentne. Ühelt poolt märgib Euroopa Kohus, hobuse käsutusse andmise eest ei toimu tegeliku tasu maksmist, kui omanik saab ainult võiduajamise lõpus paremusjärjestuses kõrgele kohale jõudmise korral auhinnaraha. See viitab sellele, et Euroopa Kohus peab määravaks tasu (kui vastusoorituse) puudumist.
- 36 Euroopa Kohus põhjendab seda teisalt aga sellega, et auhinnaraha ei anta selle eest, et hobune anti korraldaja käsutusse, vaid teatava tulemuse saavutamise eest võiduajamise lõpus, hobuse jõudmise korral paremusjärjestuses kõrgele kohale ning on seega ebakindel. See viitab sellele, et määravaks tuleb pidada teenuse puudumist. Selle kinnituseks võib käsitleda Euroopa Kohtu poolt oma tulemuse

põhjendamist sellega, et käsutusse andmise liigitamine maksustatavaks tehinguks sõltuvalt tulemusest, mille hobune võiduajamise lõpus saavutab, on vastuolus Euroopa Kohtu praktikaga, mille kohaselt mõistel „teenuse osutamine“ on objektiivne olemus ja seda kohaldatakse sõltumata tehingute eesmärkidest või tulemustest (Euroopa Kohtu otsus Baštová, EU:C:2016:855, punkt 38).

- 37 Kolleegiumi jaoks tekib seega kahtlus, milline on käibemaksudirektiivi artikli 2 lõike 1 punkti c tähendus Euroopa Kohtu otsusega Baštová (EU:C:2016:855) antud tõlgenduses, mis muudab vajalikuks pöördumise Euroopa Kohtu poole.

38 4. Asjakohasus kohtuasja lahendamisel

- 39 Eelotsuse küsimus on asjakohane. Finanzgerichti (maksukohus) tuvastatud asjaolude alusel, mis on käesolevas kassatsioonimenetluses siduvad kassatsioonkaebuses puuduvate vastuväidete tõttu (FGO § 118 lõige 2), on selge, et kaebaja osutas võistlushobuste treeningtalli omanikuna ühe teenuse, mis hõlmas hobuste majutamist ja treenimist ning võistlustel osalemist. Sellise teenuste paketi eest sai ta iga hobuse omanikult kuluhüvitist majutamise, võistluste ja transpordi-, hoburautaja ja loomaarsti kulude eest ning teiselt poolt pool võistlustel saadud tulust. Selline hinnang vastab Euroopa Kohtu esitatud õiguslikele põhimõtetele, mis käsitlevad ühe teenuse piiritlemist mitmest teenusest (vt nt Euroopa Kohtu 4. septembri 2019. aasta otsus KPC Herning, C-71/18, EU:C:2019:660, punkt 34 jj).
- 40 Kui Euroopa Kohtu otsust Baštová (EU:C:2016:855) tuleb mõista selliselt, et määrav on tasu puudumine, siis võiks Finanzgerichti (maksukohus) õiguslik hinnang vastavalt BFH kohtuotsusele BFHE-s 270, 181 (vt eespool II.2.b) osutada vääraks. Sellisel juhul tuleks kaebaja kassatsioonkaebuse peale Finanzgerichti (maksukohus) otsus tühistada ja kaebus rahuldada.
- 41 Kui aga Euroopa Kohtu otsusest Baštová (EU:C:2016:855) juhindudes on määravaks teenuse puudumine, oleks Finanzgerichti (maksukohus) otsus õige ning kaebaja kassatsioonkaebus oleks põhjendamatu. Sest vastupidiselt otsusele Baštová (EU:C:2016:855) on vaidlusalusel juhtumil tegemist mitte ainult tasuga, mida makstakse ainult teatava tulemuse saavutamise korral võistluste lõpus, hobuse jõudmise korral paremusjärjestuses kõrgele kohale ning mis on seega ebakindel. Selle asemel on vaidlusalusel juhtumil tegemist ühe koguteenusega, mis koosneb hobuste majutamisest, treenimisest ja võistlustel osalemisest. See teenus ei ole kogumis ebakindel, kuna ebakindel on vaid üks osa võistlustel osalemisest. Kuna tegemist on ühe koguteenusega, ei toimu poole auhinnaraha loovutamise mitte teatud tulemuse saavutamise eest, vaid sellest tulemusest sõltumatu koguteenuse eest (mis koosneb majutamisest, treenimisest ja võistlustel osalemisest). Selle ühe teenuse osutas kaebaja sõltumatult võistluste tulemusest. Seega on tegemist teenusega, millel on Euroopa Kohtu nõutud objektiivne olemus. Auhinnaraha loovutamise ulatus ei ole ka kolleegiumi arvates siinkohal oluline.

42 Selle kasuks räägib ka tegeliku majandusliku ja ärialase olukorraga arvestamine, mis on ühise käibemaksusüsteemi kohaldamise põhikriteerium (Euroopa Kohtu 2. mai 2019. aasta kohtuotsus Budimex, C-224/18, EU:C:2019:347, punkt 27 ja Euroopa Kohtu 18. juuni 2020. aasta kohtuotsus KrakVet Marek Batko, C-276/18, EU:C:2020:485, punkt 61). Selle kohaselt tuleb lähtuda sellest, et auhinnarahast poole loovutamine peab olema tasu kaebaja koguteenuse eest ja et pooled lähtusid lisaks ka sellest, et auhinnarahasid saadakse kehtvalt.

43 5. Eelotsuse küsimuse õiguslik alus

44 Eelotsusetaotluse esitamine Euroopa Kohtule tugineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 267.

45 6. Menetluse peatamine

46 [...] [Liikmesriigi menetlussätted]

TÖÖDOKUMENT